

JUSTITSMINISTERIET

Folketingets Udvalg for Udlændinge-
og Integrationspolitik
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 17 JAN. 2012
Kontor: Udlændingekontoret
Sagsnr.: 12/000063
Sagsbeh.: DKS

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 149 (Alm. del), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 22. december 2011. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Johanne Schmidt-Nielsen (EL).

Morten Bødskov

Dorthe Kania

Spørgsmål nr. 149 fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik (Alm. del):

”Når personer med humanitær opholdstilladelse søger om forlængelse eller tidsubegrænset ophold, kan Udlændingetjenesten foretage en vurdering af de aktuelle behandlingsmuligheder i hjemlandet. Med stramningen fra 2010 i disse vurderinger kan personer, der har fået deres humanitære opholdstilladelse for en del år siden efter de dagældende regler blive ramt af de nye strammere regler, hvor der bl.a. ikke tages hensyn til udgiftsniveauet for nødvendig behandling. Det kan f.eks. betyde, at personer, der har været i DK i en længere årrække og opfylder betingelserne for at få permanent ophold, kan få afslag og samtidig miste deres opholdstilladelse. Har ministeren gjort sig overvejelser om rimeligheden i denne praksis?”

Svar:

Praksis for meddelelse af humanitær opholdstilladelse blev den 1. august 2010 ændret, for så vidt angår de sager, hvor ansøgeren opfylder sygdomskriteriet, og hvor det afgørende er, om ansøgeren kan modtage den fornødne behandling i sit hjemland.

Ændringen i praksis for behandlingen af sager om humanitær opholdstilladelse bevirkede herefter, at det alene har betydning, om en given behandling er tilgængelig i hjemlandet, og at det er uden betydning, om ansøgeren selv skal betale for behandlingen i hjemlandet, ligesom prisen på behandling i hjemlandet er uden betydning.

Ændringen finder anvendelse på nye ansøgninger om humanitær opholdstilladelse, der indgives fra og med den 1. august 2010, hvor loven trådte i kraft. Ansøgninger, der var under behandling i ministeriet på lovens ikrafttrædelsestidspunkt, behandles således efter den på ansøgningstidspunktet gældende praksis, ligesom ansøgninger om forlængelse af en allerede meddelt humanitær opholdstilladelse vil blive behandlet efter den praksis, der var gældende på tidspunktet for den første meddelelse af humanitær opholdstilladelse til den pågældende.